

Bestemmelser. Naar den smitsomme Kastning optages i Loven, vil det være strafbart for en Kvægejer, som ved, at hans Besætning er behæftet med denne Syge — eller dog har Grund til at formode, at dette er Tilfældet — at foretage Handlinger, hvorved han udsætter andre Kvægejere for at faa deres Besætninger inficerede. Han maa i alt Fald ikke gøre det uden at meddele dem, at de Dyr, han sælger dem, muligvis kunne paaføre deres Besætning Smitte. Selv om disse Paabud naturligvis ikke kan ventes altid at blive overholdte, vil deres Eksistens uden Tvivl have en ikke ringe moralsk Virkning, og det tør sikkert haabes, at de Tid efter anden vil forbedre Forholdene væsentligt. Man tør ikke tilraade for Tiden at gaa videre og f. Eks. foreslaa offentligt Tilsyn med de angrebne Besætninger. Paa Grund af Sygdommens store Udbredelse vilde en saadan Foranstaltning være særdeles kostbar. Bekæmpelsen af Sygdommen indenfor den angrebne Besætning bør foreløbig blive Ejers egen Sag.

Til § 13.

Trikinose hos Svin er heldigvis hidtil lidet udbredt her i Landet, men den findes dog hist og her, og Erfaringen lærer, at hvor den har vundet Indpas, kan den holde sig i mange Aar og saaledes stadig være en Fare for andre Svinebesætninger, dels ved Salg af Tillægsdyr, dels ved at Kødaaffald fra befængte Slagtesvin benyttes til Svinefoder — hvorhos saadanne Besætninger jo stadig medfører Fare for Overførelse af denne farlige Sygdom til Mennesker. Der synes altsaa at være god Grund til at bringe saadanne Foranstaltninger i Anvendelse, der kan føre til Udryddelse af Trikinosen, og den forholdsvis ringe Udbredelse af Sygdommen vil gøre disse Foranstaltninger lidet byrdefulde for det offentlige. Ved Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911 § 7 er der allerede givet Bestemmelser, hvis Hensigt utvivlsomt har været at bekæmpe Trikinosen, men disse Bestemmelser kan ikke føre til Maalet, fordi der kun er taget Hensyn til Smitteudbredelse gennem Kød af slagtede Dyr, medens man har forsømt at udstede Forbud imod, at der fra den inficerede Besætning afhændes Levesvin, og det er indlysende, at saadannes Indlemmelse i en sund Besætning let (gennem Hjemmeslagtning) kan give Anledning til Smittens Udbredelse. — Største Delen af de i § 13 foreslaaede Bestemmelser sigte

til at rette dette Forhold. Til Slutning foreslaar man at lade det offentlige hjælpe Ejeren af en trikinøs Besætning med at udrydde Rotterne, fordi man ved, at disse Dyr paa saadanne Steder næsten altid er inficerede med Trikiner, og at trikinøse Rotter meget ofte overfører Sygdommen til Svinene.

Til § 14.

Denne Paragraf svarer til § 12 i vor nugældende Lov. De foreslaaede Ændringer sigter til at gøre Tilsyn med Markeder og fælles Græsgange mere virksomt og fastsætter Regler for Betalingen for Tilsyn med de sidstnævnte. Med Hensyn til Desinfektion af Rejse- og Handelsstalde*) foreslaar man, at Amtmanden skal handle efter Indstilling af det stedlige Veterinærpoliti eller Veterinærfysikus.

Det nye Stykke 3 om Anordning af et Dyrslægetilsyn med Dyr, der henstaa paa Kvægtorve og Markeder mellem de Dage, hvor Handel finder Sted, er fremkaldt ved de Erfaringer, man gentagne Gange har gjort, om den store Fare, som saadanne Dyr kan afgive for Udbredelse af Mund- og Klovesyge paa Tider, hvor denne Sygdom optræder.

Da der nu findes Dyrslægetilsyn ved alle Svineslagterier, bør disse ikke nævnes i sidste Stykke.

Til § 15.

(gammel § 13). I denne § foreslaar man optaget Trikinose ved Siden af Svinedifteritis. For Tiden er det paa Lossepladserne paa Amager navnlig Trikinosen, der motiverer de overfor det stedfindende Svinehold paabudte Indskrænkninger. De i den gamle § indeholdte Bestemmelser om Bygninger og Erstatning maa naturligvis bortfalde.

Til § 16.

Uforandret.

Til § 17.

Her foreslaas kun en ubetydelig Ændring, væsentlig for at slaa fast, at ogsaa Hunde skal underkastes Sundhedseftersyn.

*) Jfr. om disse Forhold Raadets Skrivelse af 14. Juli 1899 i Anledning af Ønsket fra samvirkende danske Landboforeninger om regelmæssig Desinfektion af Stalde i Gæstgivergaarde, Kroer og lign. — samt Skrivelse af 7. Juni 1901 ang. Krup (Aarsberetningen for 1900, Side 40).